Варна, Сѫбота, 12 Декемврий 1892 г.
Брой 71

ѢНИ.
ониранье на вѣстника:
дина . . . . . 10 л.
6 мѣсеца . . . . 5 л.
„ въ странство за година 15 л.
„ старъ брой . . . 50 ст.

За обявленията:
1) Въ единъ стълбъ:
На 4 стр. за цицер. редъ 20 ст.
„ 1 стр. „ „ „ 1 л.—
другитѣ стр. „ — 50 ст.
2) Въ два стълба:
На 4 стр. за цицер. редъ—50 ст.
„ 1 „ „ „ „ 2 л.
За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правѭтъ важни отстѫпки.

АБОНАМЕНТЪТЪ ВЪ ПРѢДПЛАТА

Записваньето на новъ абонатъ става всѣкога отъ началото на мѣсеца

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всичкитѣ права на свободата сѫ основани на правдата; за тѣ първата длъжность на свободата е да защищава правдата“.

АДРЕССЪ:
За писма статии и рѫкописи:
До Редакцията.
За пари (въ бонове и записи)
До П. Бобчевский
РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
се помѣщава въ домъ Бобчевский,
№ 335, срѣщу Централната
градска градина.

Редакцията не отговаря за съдържанието на публикуванитѣ писма и съобщения, щомъ не сѫ отъ специалнитѣ ѝ дописници.

Неупотрѣбенитѣ рѫкописи се врѫщатъ, ако се платѭтъ пощенскитѣ разноски.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току слѣдъ получваньето на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй врѣме, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Редакторъ-Издатель
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е взела за правило да не испълнява никакви порѫчки, които не сѫ придружени съ стойностьта.
За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуванье.

Мария М. Милкова

и

А. П. Семерджиевъ

СГОДЕНИ.

Пловдивъ, 1892 год.

ГЕРМАНСКАТА ПРОТИВОВОИНЩИНА.

Германскитѣ населения сѫ били всѣкога най-солдатски въ Европа. Въспитани въ употрѣблението на орѫжията въ военнитѣ частни приключения, служащи съ плата при римлянитѣ, или установени феодално, като плащани войски на римската империя, и най-послѣ повикани като авантюристични чети на кралье и князове, онѣзи бѣдни населения направихѫ военното искуство на занаятъ.

И това бѣше до когато не бидохѫ въспитани за политическа свобода и за демократически сдружавания, чрѣзъ които тѣ сега противодѣйствуватъ на тиранията на постоянната военна служба, и противъ извънмѣрно тежкитѣ за тѣхъ данъци, които трѣбва да търпѭтъ за военното устройство. Отъ тамъ и голѣмата народна опозиция на военния септенатъ на Бисмарка, опозиция, увеличающа се още по-вече сега за проекта на Вилхелхелма Ц и на Каприви за увеличението на войската съ сто хиляди души, и съ увеличение на бюджета на войната съ осемдесеть милиона, които ще се и покриѭтъ съ данъци върху тютюня, спиртътъ и бирата.

Тѫзи опозиция вече живо се появи въ Рихстага отъ либералитѣ, прѣдставлявани отъ Рихтера, отъ националиститѣ посрѣдствомъ д-ръ Буль, отъ клерикалитѣ, които правителството се надѣва да спечели съ обѣщанието да позволи възвръщаньето на езуититѣ, но най-вече опозиция правѭтъ социалиститѣ. Най знаменитий тѣхенъ прѣдставитель Либкнехтъ въ засѣданието на 1-й Декемврий новъ стилъ, между другото, казалъ: »Ний не сме расположени да удобримъ по-голѣми налози за военни разноски сега, когато икономическата криза е така остра и тъй всеобща, сега, когато нѣманьето на работа се явява въ такива размѣри, както не е било никоги, и влияе на цѣлата национална економия. Сега срѣдната рѫка е все по-вече отблъснѫта, дребната промишленность съсипана, а дребний земледѣлецъ погълнѫтъ отъ голѣмитѣ чифлици. Социализмътъ се въскачва вече и въ висшитѣ классове, които се борѭтъ противъ еврейския капиталъ за да защитѭтъ християнитѣ. Сега канцлерътъ ни казва, че трѣбвало да промислимъ за 24 години врѣме, но ако се обяви нѣкоя война ще ни поискатъ нови въоружавания“.

Слѣдъ като сравнилъ военното икономическо въспитание на Швейцария съ онова на Германия, Либкнехтъ казалъ: „Не е възможно сегашната военна система да продължава въ приетата си форма. Или Германия ще се съсипе или милитаризмътъ трѣбва да прѣстане. Райхстагътъ трѣбва да послуша гласа на народа, който въ своето голѣмо болшинство не желае да се увеличаватъ военнитѣ разноски. Die Waffen nieder! (Долу орѫжията!) Да влѣземъ въ друга система! Германия трѣбва да вземе инициативата, и трѣбва да покаже, че е расположена да се обезорѫжи, и да покани другитѣ да ѭ послѣдватъ“.

Ще ни кажѫтъ, че това сѫ уединени гласове, гласове въпиющи въ пустинѣ. Но задъ Либкнехта стоѭтъ два милиона гласоподаватели, които подъ *острилото на тежката военна служба* и на непосилнитѣ данъци, чудовищно се увеличаватъ. Така щото неговото слово въ Раихстага ще има голѣмъ отзивъ въ цѣла Германия и вънъ отъ неѭ, и ще подкрѣпи твърдѣ много всемирния трудъ на приятелитѣ на мира.

ИЗМѢНЕНИЕТО НА КОНСТИТУЦИЯТА.

(Писмо)

Г-не Редакторе,

Като четѣхъ любопитнитѣ мотиви, съ които официозний печатъ се мѫчеше и мѫчи да подкрѣпи и оправдае измѣнението на Конституцията, по инициатива на правителството, и като прочетохъ разсѫжденията на вѣстника Ви върху тѣхъ, много и много мисли и заключения дохождахѫ въ главата ми, много загадочни въпроси се пораждахѫ, и нека ми бѫде позволено да сподѣлѭ нѣкои отъ тѣхъ съ вашитѣ читатели.

Най-интересното, най-куриозното и въ сѫщото врѣме най-важното и най-сѫщественното нѣщо, въ името на което официозитѣ искатъ измѣнението на Конституцията, най-солидната основа, на която почиватъ тѣхнитѣ доводи за непрактичностьта на основния законъ, е тѣхното тържественно признание, че правителството и Народното Събрание не само не испълнявали този законъ, но и вършили дѣла диаметрално противни на изричнитѣ му постановления, и че понеже давали клѣтва за святото му пазенье и испълнение, то смѣло можели да се нарѣкѫтъ клѣтвопрѣстѫпници. Ако това да бѣхѫ го казали други вѣстници, то по всѣка вѣроятность не щѣхѫ да бѫдѫтъ помилвани по главата отъ тѣзи самитѣ, които днесь публично, на всеуслушание, отъ колонитѣ на официозния печатъ заявяватъ, че нито правителството, нито събранието сѫ се церемонили съ основния законъ на страната, при всичко, че клѣтва тържественна, клѣтва прѣдъ Бога и прѣдъ народътъ, сѫ давали за туй. Ний не знаемъ, ако даже измѣненията на Конституцията се приематъ и отъ В. Н. Събрание, въ което впрочемъ не се съмнѣваме по много симптоми, до колко ще могѫтъ да извинѭтъ и оправдаѭтъ дѣла, вършени прѣди тѣзи измѣнения, противъ Конституцията, не вѣрваме да иматъ обратна сила, освѣнь ако се прѣдвиди единъ членъ, който изрично да удобри станѫлитѣ нарушения и други дѣла. Но за това не ни е сега думата, върху него нѣма да се простираме, защото то споредъ насъ никакъ не е важно, а важното е друго едно нѣщо, важното е обратната страна на медала. Да се обяснимъ.

Че правителството и събранието нарушавахѫ конституцията— това се виждаше и знаеше; че тѫзи конституция бѣше произволно погазена и че по едно врѣме споменуваньето на името ѝ само бѣше прѣстѫпление,—и това всѣки го чувствуваше, както и всѣкой помни, че съ думата „конституция“ се наричахѫ за подигравка едни дебели, тежки бастуни — сопи, които бѣхѫ символъ на партизанскитѣ права на силата, царствующа надъ личната неприкосновенность, надъ народната свобода и права. Но да излизатъ сега официозитѣ и да говорѭтъ съ наивенъ тонъ, че всичко това се вършело, защото народътъ мълчалъ, това е една такава горчива ирония и подигравка, истинското значение на която не вѣрваме да се разбрали и самитѣ ѝ автори, *защото ний сме още далечъ отъ да* прѣдполагаме, че тѣ съзнателно и прѣумишленно сѫ имали намѣрение да се подигравать и да се присмиватъ надъ нещастията и надъ немощитѣ на своя народъ. Нека самитѣ тѣзи вѣстници, които пишѫтъ такива работи, разгърнѫтъ своитѣ броеве отъ прѣди години, отъ прѣди мѣсеци, отъ прѣди нѣколко дни, и нека прочетѫтъ сами собственнитѣ си думи, какво сѫ писали и какво пишѫтъ противъ всѣкиго, който би посмѣялъ и най малко да издаде свободенъ, независимъ гласъ, нека прочетѫтъ своитѣ доноси, своитѣ подстрекателства, своитѣ насъсквания на властьта къмъ всичко, което и по най-скроменъ начинъ е посмѣяло да не удобрява, да не благоговѣе да не славослави всичко, що се върши у насъ. Тѣ биха могли да попитатъ влажнитѣ хизби на жандармскитѣ участъци, пясъчнитѣ торби и дебелитѣ конституции, и тѣ ще имъ раскажѫтъ цѣлата българска история, защо и за какво никой не протестиралъ, какви сѫ били стадиитѣ за развиваньето и уякчаваньето на конституционния духъ въ страната, чрѣзъ какви срѣдства се е внушавало на интелигенция и на народъ чувството на свободата и личната неприкосновенность . . . И ний вѣрваме, че съжаление и състрадание ще обзематъ всѣка человѣческа душа, а не прѣзрѣние и ирония, при видътъ на този нещастенъ народъ.

Споредъ насъ, измѣненията на конституцията се искатъ не защото тъй искалъ народътъ, а се искатъ, защото отъ точка зрѣние на властьта, тѣзи измѣнения правѭтъ много по-удобно, много по-лесно и съ много по-малки главоболия управлението на страната. Разглѣдайте добрѣ всичкитѣ измѣнения, сравнѣте ги и кажете ни, има ли баримъ едно, което да стеснява повече властьта отъ колкото е *било* до сега, или да не увеличава нейната сигурность още повече? А я ми кажете, има ли баримъ едно отъ тѣзи измѣнения, което да гарантира народа отъ волности на правителството? И, дѣйствително, подобни въ полза на народа измѣнения би били абсурдни въ едно прѣдложение за измѣнение, произходяще отъ правителството, защото никое правителство не е толкова глупаво, да отиде да дава права на народа и да си свързва рѫцѣтѣ. А щомъ това е така, тогава работата става явна и нѣма защо да прикриваме съ наивни патриотически мотивировки нуждата за измѣненията въ основния законъ. Защото, ако да не бѣше така, ако да се не имахѫ прѣдъ видъ само улеснения и изгоди за правителството, то защо да не се прѣдвидѭтъ и прѣдложѫтъ *и други измѣнения*, които практиката още по явно указва, че трѣбва да станѫтъ?— Официозний печатъ, както казахме, признава, и прѣди това всички знаехѫ, че отъ създаваньето на България правителствата не сѫ испълнявали конституцията и че тѣхната клѣтва, слѣдователно, не е прѣдставлявала никаква гаранция за запазванье и прилаганье на този основенъ законъ на страната. Сега кой ще ни гарантира, че даже и при новитѣ измѣнения конституцията ще се почита и испълнява? Ний имахме и имаме една чудесна, по свободата си, конституция, но я ми кажете искренно, позволено ли е на гражданитѣ да се ползуватъ отъ нейнитѣ постановления? И кой ще може да ни убѣди, че и слѣдъ измѣненията не ще дойдѫтъ хора на власть, които да правѭтъ произволи и незачитания, да правѭтъ прѣстѫпления и клѣтвопристѫпничества и послѣ да поискатъ още по-консервативно измѣнение на конституцията, и тѫзи игра да се продължава така безкрайно, понеже исторически е доказано, че властьта опива, че властвующитѣ не търпѭтъ противорѣчие и че тѣ се мислѭтъ за най-непогрѣшими и за най-патриоти!

Споредъ нашето мнѣние, ако ставатъ измѣнения, то да се прѣдвидѭтъ нѣкои по сѫществени гаранции за испълнението и съблюдението на нѣкои права на гражданитѣ. Така, на пр., нека се осигури правосѫдието, нека всѣкой бѫде увѣренъ, че ще получи правото си противъ когото и да било, а за това е нуждно въ конституцията да се прѣдвиди, че министритѣ могѫтъ да бѫдѫтъ давани подъ сѫдъ и отъ частни лица, *безъ разрѣшение на Събранието*. А за да бѫдѫтъ сѫдилищата независими, то поне апелативнитѣ и касационни сѫдии да се назначатъ пожизненно отъ Княза. Чиновницитѣ да могѫтъ да бѫдѫтъ сѫдени *безъ разрѣшение ни министритѣ*. Чиновничеството, особенно сѫдейското, учителското и финансовото, да се поставѭтъ вънъ отъ произволитѣ на министритѣ, като се оградѭтъ съ закони за повишението, мѣстеньето и отчислението имъ, особенно тѣзи послѣднитѣ, като съставляющи силно срѣдство за деморализация на чиновницитѣ. Това казваме за чиновницитѣ, защото грамадното болшинство на българската интелигенция, принудена, по нѣманье срѣдства, да постѫпва на чиновническа кариера, се вижда смазана, убита, духовно деморализирана отъ произволитѣ на хора, които искатъ интересъ да се държи тя въ низость и да ѭ заставляватъ косвеннимъ образомъ да се отказва отъ всичкитѣ си граждански права, което нѣщо има много голѣмо, убийственно влияние на нормалното развитие на характера и честностьта въ българскитѣ граждани.

Тѣзи и нѣкои други би били дѣйствителни малки ефимерни гаранции противъ властьта, която и да е тя, щомъ тя располага съ материалната груба сила, и щомъ всѣки часъ е въ състояние да потѫпчи всичкитѣ закони и всичкитѣ си задължения, и, ако да бѣхѫ прѣдложени, би доказали едно истинско стрѣмление къмъ подобрението на нашия вѫтрѣшенъ политически животъ, основанъ до сега, споредъ официозното твърдение, на нарушения на основния законъ; едно намѣрение, едно рѣшение за повдиганье моралностьта и отпаднѫлия духъ на страната; бихѫ доказали, че правителството наистина има едно желание да види за въ бѫдѫще осигурени, гарантирани и почитани гражданитѣ, които до сега види се сѫ били принудени да виждатъ въ властьта усърдна защитница само на тѣхнитѣ длъжности.

Нѣкой-си Т.

Б. Р.—Г-нъ писачътъ, като размишлява за гаранции по запазванье правата, които сѫ написани за поданницитѣ въ Конституцията, не обрѫща особенно внимание и на формалната страна на тоя въпросъ, именно, че не всички законоположения, които прѣпорѫчва, сѫ прѣдмѣтъ за въ Конституцията. Но, въ всѣкой случай, мислитѣ му заслужватъ внимание по сѫществото си, собственно върху туй, че непрѣмѣнно е нужно да се създадѫтъ гаранции за задължителното и точно испълнение на всички постановления, които опрѣдѣлѭтъ правата на гражданина.

Като се откри тъй безъ врѣме у насъ въпросъ за народни права и свобода, ний приемаме всестранна критика по тѣхъ, защото по принципъ сме напълно съгласни за *нуждата* отъ обезпечението на правата и свободата на нашия народъ. Ето на пр., *можемъ* да нарушаваме закони и да правимъ отъ нарушенията практика и мотиви. Това безспорно установява, че ний имаме Конституция, безъ обвързвания за пазеньето ѝ.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

Вѫтрѣшни.

— В. „La Bulgarie" бр. 476, като говори за измѣненията на Конституцията, и като казва че при всичко че поведението на Князя и неговото уважение къмъ Православната вѣра сѫ отъ естество да ни каратъ съ довѣрие да глѣдаме бѫдѫщето, каквито и измѣнения на чл. 38 да станѫтъ, прибавлява: „Но позволено е обаче да се попитаме, да ли въ сегашнитѣ обстоятелства, полезностьта или по-добрѣ нужностьта на едно подобно промѣнение се налага по единъ абсолютенъ начинъ.

„България си е създала, въ тѣзи шесть послѣдни години, противъ хиляди мѫчнотии, едно такова мѣсто на слънцето, благодарение на постоянството на нейнитѣ мирни трудове и на нейното мѫдро и прѣдпазливо поведение, щото часътъ на нейното възтържествуванье нѣма, мислимъ, нужда да бѫде прѣждеврѣменно тласканъ съ нововведения, които, като искатъ да стане по-скоро развръзката, би могли може би да компрометиратъ самия успѣхъ. Въ недалечния надѣваме се день, въ който българский въпросъ ще получи, отъ страна на Европа, разрѣшението, което логически му е запазено, много мѫчнотии, които днеска се виждатъ трънливи, ще бѫдѫтъ по единъ особенъ начинъ уравнени. По наше мнѣние, би било прѣдпочтително, да се остави на врѣмето да доведе желаемата еволюция, нежели да рискуваме, като искаме твърдѣ скоро да дойде часътъ, и да усилваме движението на машината, да произведемъ смущение въ цѣлия механизмъ."

— В. „*Новини*" пише:

„Научаваме се, че Негово Блаженство Екзархътъ е испратилъ до Г-на Министра на външнитѣ работи и исповѣданията въ София телеграмма, съ която, на основание чл. 39 отъ Българската Конституция, е помолилъ българското Правителство да прѣустанови прѣдложението за измѣнение чл. 38 отъ тая Конституция, относително вѣроисповѣданието на българската династия, додѣто Св. Синодъ, свиканъ на извънредна сессия, се произнесе. Това Н. Блаженство е направилъ понеже, споредъ чл. 37 отъ Конституцията, Господствующата въ Княжеството вѣра е православна, а проектираното измѣнение на чл. 38 неминуемо ще има за слѣдствие унищожението на 37 членъ".

— Прѣди врѣме се пишеше изъ вѣстницитѣ, че българското правителство било поржчало въ Италия два военни кораби за въ Черно море, но се опроверга оффициозно. Сега, обаче, отъ единъ отговоръ на в. „*Свобода*" къмъ руски нѣкои вѣстници, узнаваме, че тѫзи новина била вѣрна, т. е. България дѣйствително ще има, защото ѝ трѣбватъ, въ Черно море два броненосеца.

— Споредъ едно обявление на първо мѣсто въ *в.* „*Пловдивъ*", нѣкой-си д-ръ по медицината приемалъ да цѣри и *бѣднитѣ*, и не само туй, ами и *безплатно* щѣлъ да цѣри той бѣднитѣ. Пакъ, да бѣше само тѫзи добродѣтель отъ този милосърдъ д-ръ, не щѣше да бѫде толкозъ забѣлѣжителна, защото тя е май по-обща, макаръ само изъ вѣстницитѣ. Но този важенъ д-ръ посвещава и само най-лѣчебнитѣ дни и часове, вѣроятно, защото благоизволилъ да ги приема само *срѣда* и *сѫббота*, и то още, само *отъ* [illegible] *до* $4\frac{1}{2}$ *часа* сл. пладнѣ.

Наистина, полезенъ, милосърдъ, добродѣтеленъ и високо уменъ господинъ докторъ! Хвала му! И честити Пловдивски бѣдни, че иматъ такъвъ добръ докторъ!

— На 1-й Януарий 1893 год. ще има общо прѣброяванье на населението. Върху това вече има изданъ Указъ.

— Споменѫли бѣхме въ минѫлия 69-й брой за единъ скандалъ въ Балчикъ между окол. и военския началници. Ето въ сѫщность какъ е работата:

Военский началникъ, единъ подпоручикъ, ненормално расположенъ, се намѣрвалъ срѣдъ нощь въ едно публично мѣсто (кръчма), когато дошълъ старший стражаръ и испълнилъ полицейска извѣстна мѣрка — да затвори стопанинътъ кръчмата. Офицеринътъ се обърнѫлъ къмъ старшия, че не смѣялъ да затвори и че билъ длъженъ да съзнава присѫтствието на началство, а старшийтъ отговорилъ, че въ нощна служба не познава началства. Това възбудило у офицера желанието да обнажи шашка, почнѫла расправа, но присѫтствующитѣ се намѣсили, сцената се прѣкратила и съ излѣзваньето на старшия. Излѣзълъ и офицерътъ и отишълъ въ кафенето на читалището, гдѣто се веселяла нѣкоя група. Явилъ се и тукъ старшийтъ съ сѫщата заповѣдь къмъ съдържателя. И тукъ прѣзрѣние и прч. къмъ старшия, до испъжданье. Този послѣдний докладвалъ това на окол. началникъ въ дома му още тогазъ, явилъ се самъ началникътъ и заповѣдалъ да затворѭтъ вече кафенето, но офицеринътъ се обърнѫлъ съ „пошелъ вонъ" и къмъ началника, търсилъ шашката си, която билъ снелъ, и при злословията началникътъ заповѣдалъ на стражата да го арестуватъ, повикалъ лѣкаря, да го освидѣтелствуватъ, да не е лудъ, а обиденъ отъ всичко туй офицерътъ почнѫлъ юмручна расправа, отъ която окол. началникъ останѫлъ съ надуто и синьо на едното си око.

Слухътъ за смъртьта на окол. началникъ е, слѣдователно, измисленъ.

Но този скандалчецъ твърдѣ неприятно бие на ухото, вѣрваме, и за туй никакъ не е чудно, че военната и административната власти въ града ни сѫ испратили свои изслѣдователи въ Балчикъ. Още никакви послѣдствия по туй не знаемъ

— Въ Плѣвенъ учителитѣ и учителкитѣ сѫ дали литературна вечеринка съ пѣсни соло, дуетъ, декламации, монолози, диалози и расказъ. Вечеринката била сполучлива и, важното, салонътъ билъ прѣпълненъ съ граждани.

— Прѣдложението за измѣнения въ Конституцията е било прието отъ Народното Събрание по принципъ и дадено на една специална коммиссия за изучванье и докладванье. Тая коммиссия се състояла отъ прѣдсѣдателя и подпрѣдсѣдателитѣ на Събранието и отъ избрани съ явно гласоподаванье г. г. К. Калчовъ, Д-ръ Гатевъ, З. Градинаровъ, Ив. Халачовъ, Д-ръ Чомаковъ, М. Милевъ, Хр. Ивановъ, Велко Джоновъ, Кесимъ Зааде и А. Башевъ.

Въ засѣданието си на 7 й Декемврий Народното Събрание е приело прѣдложението въ окончателна форма на законъ. Измѣнение въ текста на прѣдложението е станѫло само въ 2-й пунктъ съ думитѣ: „Само Князьтъ, *който по изборъ е стѫпилъ на българский прѣстолъ*, ако принадлѣжи къмъ нѣкое друго вѣроисповѣдание, както Той, така и неговий Прѣстолонаслѣдникъ, може да си остане въ него"

— В. „*Свобода*" съобщава, че въ отговоръ на телеграммата отъ Н. Блаженство Екзарха върху чл. 38 на Конституцията, правителството е увѣдомило: „въпросътъ за измѣнението на Конституцията е отъ исключителна компетентность на законодателната власть въ Княжеството, а не на духовната. Членове 167, 168 и 169 отъ глава XXII на конституцията изрично описватъ реда, по който става измѣнението на конституцията и тамъ нийдѣ не се казва, че по извѣстни въпроси трѣбва да се иска мнѣнието на духовнитѣ власти".

Послѣ този отговоръ на правителството никакво друго заявление отъ страна на Екзарха не постѫпило.

— „*Държавенъ Вѣстникъ*" публикува приетийтъ вече „*Законъ за задълженията и договоритѣ*".

Мѣстни.

— Прѣди нѣколко дни въ гостиницата „Комерсиалъ" е искалъ да влѣзе единъ момъкъ, гагаузинъ, пиянъ, но келлерътъ го блъснѫлъ, пиянийтъ паднѫлъ на камъньетѣ и пропукалъ главата си. Минѫлата срѣда този момъкъ се поминѫлъ въ градско-общинската болница отъ мозъчно сътрѣсение, а келлерътъ е подъ разположението на слѣдственната власть.

Обстоятелствата, собствено, които придружаватъ това послѣдствие отъ тласваньето, говорѭтъ прѣмного въ полза на келлера, защото умрѣлийтъ билъ извежданъ по напрѣдъ три пѫти и сé се връщалъ и влѣзвалъ, а послѣднийтъ пѫть влѣзвалъ въ готварницата съ неувни, та е имало страхъ, че ще посѣгне на нѣкои остри орѫдия, и слѣдъ раняваньето му сутрина едвамъ на другия день по-пладнѣ е била потърсена медицинската помощь въ дома му, гдѣто билъ отначало отведенъ и почти занемаренъ, по причина на именъ день въ дома. Тѫзи бѣлѣжка ний се счетохме длъжни да направимъ, прѣдъ видъ на ходящия слухъ за умишленость въ случая и желанието на нѣкои да правѭтъ демонстрации въ врѣме погрѣбалното шествие!

— Поминѫ се въ града ни контрольорътъ при Ковчежничеството Греченлиевъ, който служеше на тѫзи тукъ длъжность отъ самото начало на българскитѣ ковчежничества. Покойнийтъ е погрѣбенъ на държавни разноски. Той е оставилъ 4-5 членно семейство. Нашитѣ съболѣзнования.

— Г-нъ д-ръ Желѣзковъ, който ни бѣше далъ на сѫдъ за клѣвета по печата, се е помирилъ съ писателя и прѣкратилъ възбуденото си дѣло.

— Дѣлото на Д. Маринова, Русенский директоръ на гимназията, е отложено пакъ, по причина болѣстьта на обвиняемия Вълчева въ Русе.

— Паднѫ ни се на рѫцѣ списъкътъ на награденитѣ изложители при първото българско изложение, и, при другото, срѣщнѫхме, че живописецътъ, г. А. Митовъ, който се е установилъ да живѣе въ Варна, е билъ награденъ съ златенъ медалъ за своитѣ картини изложени въ изложението. Освѣнъ това слушаме, че Н. Ц. Височество билъ благоволилъ да ангажира нѣкои отъ неговитѣ картини, а други щѣли да бѫдѫтъ проводени на изложението въ Чикаго. Извѣстно е, че г. Митовъ, освѣнъ златната медаль, която сега получва, притѣжава и три сребърни и една бронзова медали дадени нему отъ Флорентинската Аккадемия на Изящнитѣ Искуства, както и специаленъ дипломъ за правоспособность на прѣподаванье рисуванието въ всичкитѣ технически, нормални и магистрални училища на Италианското Кралство.

— Тѫзи вечеръ тукашното Обще-Офицерско Събрание дава редовна *танцовална вечеринка* въ салона си.

Пишѫтъ ни отъ:

Провадия. Близо единъ мѣсецъ става отъ какъ основното ни училище е затворено, по причина че имаше по дѣцата болѣсть *скарлатина*, отъ която имаше 3—4 смъртни случаи.

Тъй сѫщо и трикласното ни околийско училище бѣше се затворило, но на послѣдньо врѣме се отвори, защото болѣстьта е на прѣкратяванье.

Тая година дѣвическитѣ классове — тъй наречени 5 и 6 отдѣления, споредъ новия законъ, останѫхѫ безъ учители и учителки и дѣцато изгубихѫ годината на вѣтъра. Единъ учитель и една учителка бѣхѫ дошли, но първий скоро си отиде, че не му се аресало тукъ, а втората била повикана назадъ отъ инспектора.

Много напрѣдъ отиваме!

— Прѣзъ тѣзи дни врѣмето е като лѣто и това даде причина да идватъ много кола 4—500 и по-вече на день, съ храни, по-вечето кукурузъ, защото житото 7—8 лева килото (6 шин.), а кукурузътъ 5.50 и до 5.70 л. килото; сравнително съ житото той е по съ добра цѣна. Лошото е това, че изъ улицитѣ мѫчно се минува отъ кола: кой продава, [illegible] на ва[illegible]то много пѫти трѣбва да [illegible] бивалъ.

Колко добро щѣше да [illegible] правѣше единъ маказъ отъ желѣзн[illegible] а долнийтъ край на градътъ, което ще у[illegible] и търговцитѣ и градътъ ни не щѣше да се [illegible]лни съ толкова коля! За такъвъ единъ маказъ, тукашнитѣ търговци сѫ заявявали на Дирекцията на Р.—В. желѣзница още прѣди да купимъ ний тая желѣзница; но заявлението имъ, до колкото знаѭ, останѫ безъ послѣдствие. Чувамъ, че отново щѣлъ да се повдигне тоя въпросъ и азъ вѣрвамъ, че Дирекцията на нашитѣ желѣзници ще удовлетвори просбата на тукашнитѣ търговци, толкозъ по вече, че работата не ще да иска голѣми разноски, а търговията трѣбва да се улеснява.

Вѫншни.

— На изложението въ Чикаго, споредъ нѣкои иностранни вѣстници, Австрия щѣла да завзима 15000 кв. метра съ една помощь отъ държавата отъ единъ милионъ; Белгия 12000 м. к. съ 250000 лева субсидия; Франция 25 хиляди кв. метри съ $2\frac{1}{2}$ милиона франка; Англия, Канада и Английскитѣ колонии 42000 м. кв. съ 2875000 лева; Норвегия 5000 кв. метри съ 25000 лева; Япония 6000 м. кв. съ 1250000 субсидия и Россия 12000 метри съ 1250000 субсидия. Всичкитѣ тѣзи държави доставляватъ гратисъ прѣнасяньето на прѣдмѣтитѣ до изложението. За Испания и за Италия се нѣмало още положителни данни. А България, както е извѣстно, дава 150000 лева субсидия, само не знаемъ колко квадратни метри ѝ сѫ отстѫпени.

— Отъ Букурещъ съобщаватъ по чуждитѣ вѣстници, че се потвърждавало, че краль Карлъ, тозъ часъ слѣдъ свадбата между наслѣдникътъ Фердинанда и Единбургската княгиня, щѣлъ да се откаже отъ прѣстолътъ, защото билъ се задлъжилъ за това писменно на кралица Виктория.

— Даватъ слѣдующитѣ подробности върху близската свадба на наслѣдния Ромѫнский Князъ съ княгинята Мария Единбургска.

Князътъ, който отиде прѣди малко въ Англия, ще отиде отъ тамъ въ Кобургъ, гдѣто ще срѣщне семейството на Единбургския Дукъ. Ромѫнския Краль ще отиде въ Сигмарингенъ.

До колкото се знае до сега, ще присѫтствуватъ на свадбата, освѣнъ членоветѣ на двѣтѣ фамилии, Германския Императоръ, великий Князъ и великата княгиня Саксонъ-Веймарски, великитѣ князове Владимиръ и Алексей, като прѣдставители на царя, единъ австрийски великий князъ да прѣдставлява императорската австрийска фамилия, и Генуезския Дукъ за Италиянския Краль.

Княжескитѣ гости ще живѣѭтъ въ двореца въ Сигмарингенъ, който е билъ разшироченъ съ едно ново крило, съдържаще една [illegible]странна зала за гостье, гдѣто ще бѫде даденъ свадбений обѣдъ.

Гражданскийтъ бракъ ще бѫде контратенъ прѣдъ князъ Григорий Гика, роднина на бившата кралица Наталия и сега ромѫнски посланникъ въ Берлинъ. Не се знае още името на католическия свещеникъ, който ще извърши обрѣда.

Ще бѫдѫтъ прѣдставляеми и ромѫнското министерство и парламентътъ.

Слѣдъ свадбата младоженцитѣ ще прѣкаратъ първитѣ петнадесеть дни въ единъ отъ замковетѣ на бащата на мѫжа, князя Хохенцолерна, и послѣ ще отидѫтъ въ Ромѫния, гдѣто се правѭтъ голѣми приготовления за посѣщението имъ.

За въспоминание на свадбата ще се направи особенна медалия, която ще носи отъ едната страна образитѣ на младоженцитѣ, а отъ другата страна — датата на свадбата имъ.

— Съобщаватъ отъ Римъ по вѣстницитѣ: Бринъ, министрътъ на външнитѣ дѣла, билъ попитанъ частнимъ образомъ отъ Българското правителство, да ли Италия е расположена да припознае независимостьта на България и нейното прѣобрьщанье въ Кралство. Отговорилъ, че Италианското правителство, като уважава задълженията на тройния съюзъ, ще съобрази поведението си съ онова на съюзнитѣ държави, Австрия и Германия.

— Съобщаватъ отъ Виена: Въ дипломатическитѣ крѫгове се тълкува много върху

ПОДЛИСТНИКЪ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

НА

ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКАТА БАНКА.

(Продължение отъ брой 69.)

Общитѣ събрания на акционеритѣ.

44. На общитѣ събрания се поканватъ всичкитѣ акционери, които иматъ по-вече отъ петь акции, но въ ония общи събрания, които се свикватъ прѣди да сѫ се исплатили акциитѣ напълно, присѫтствуватъ ония акционери, които докажѫтъ, че притѣжаватъ десеть врѣменни расписки.

45. Земледѣлческитѣ Касси се прѣдставляватъ на тия събрания отъ нарочно за тая цѣль избрани петь лица за всѣки окрѫгъ. Тия лица се избиратъ отъ Окрѫжнитѣ Съвѣти въ есенната имъ сессия и добиватъ нуждното свидѣтелство за това отъ Окрѫжното Управление. Тия прѣдставители на Земледѣлческитѣ Касси иматъ сѫщитѣ права и длъжности, както и другитѣ акционери.

46. Десеть врѣменни расписки или петь акции даватъ право на единъ гласъ. Земледѣлческитѣ Касси на всѣки окрѫгъ иматъ въ събранието толкози гласа, колкото суммата отъ 500 лева, за първия случай, и 250 лева за втория, влиза въ суммата на тѣхнитѣ капитали.

Количеството на тия гласове се распрѣдѣля на равни части между петьтѣ прѣдставители на Касситѣ.

47. Акционеритѣ, които искатъ да земѫтъ участие въ общото събрание, сѫ длъжни да прѣдадѫтъ акциитѣ си или распискитѣ си въ Земледѣлческата Банка или въ нѣкоя отъ нейнитѣ клонове срѣщу едно свидѣтелство, което служи за влизанье въ събранието и за опрѣдѣление числото на гласоветѣ.

На прѣдставителитѣ Земледѣлческитѣ Касси се издава отъ самата Банка свидѣтелство за числото на гласоветѣ, които сѣки единъ отъ тѣхъ прѣдставлява съгласно чл. 46.

Женитѣ, малолѣтнитѣ и акционеритѣ, които не могѫтъ да се явѫтъ сами на общото събрание, могѫтъ да опълномощѫтъ други акционери да ги прѣдставляватъ. Дружества, които сѫ акционери на Земледѣлческата Банка, могѫтъ да се прѣдставляватъ отъ опълномощени членове отъ своитѣ управителни съвѣти.

Лицата, които ще присѫтствуватъ на събранието, сѫ длъжни да се явѭтъ въ помѣщението на Банката поне два дена преди деня за неговото отваряне, да прѣдставѭтъ на надлѣжното лице документитѣ, които имъ даватъ право да зематъ участие на засѣданията и да получѫтъ карти за влизанье.

Редовната сессия на общитѣ събрания се държи прѣзъ мѣсецъ Февруарий всѣка година, извънреднитѣ се свикватъ когато стане нужда прѣзъ годината. Тѣ се свикватъ по исканьето на правителството, на Управителния Съвѣтъ или на Врѣменния Съвѣтъ. За тѣхното свикванье се обявлява най-малко двадесеть дена напрѣдъ. Въ това обявление е показано и причината за свикваньето общото събрание, както и дневния редъ за разискванията.

48. За да може общото събрание да зема законни рѣшения, необходимо е щото присѫтствующитѣ въ него лица да прѣдставляватъ поне половината отъ внесения капиталъ на Земледѣлческата Банка. Ако въ опрѣдѣления день за отварянето на първото засѣдание не се яви нуждното число акционери и прѣдставители на Касситѣ, отварянето събранието се отлага за три дена. На четвъртия день събранието се отваря и подкачва работитѣ си, каквото и да е числото на акционеритѣ и пълномощницитѣ въ него.

49. Общото събрание се прѣдсѣдателствува отъ Директора на Банката или отъ неговия замѣстникъ. Събранието съставя бюрото си измежду присѫтствующитѣ акционери и пълномощници на Касситѣ и избира особенно три лица за да провѣрѭтъ документитѣ на присѫтствующитѣ лица.

50. Общото събрание разисква върху отчета на управителния съвѣтъ и върху смѣткитѣ, които му сѫ прѣдставени за истеклата година. То избира коммисия, която да провѣри тия смѣтки и да му докладва. Като се произнесе върху тѣхната редовность, то освобождава управлението на Банката отъ по-нататъшната отговорность по воденьето дѣлата прѣзъ истеклата година.

61. Общото събрание утвърдява, чрѣзъ тайно гласуванье, изборнитѣ членове на управлението за прѣзъ слѣдующата година, или ги замѣстя съ други нови лица. То се произнася и върху заплатитѣ на служащитѣ. Тия заплати могѫтъ да се уголѣмяватъ, но не могѫтъ да се намаляватъ по-вече отъ колкото сѫ прѣдвидени въ щата на Банката.

По прѣдложението на Управителния Съвѣтъ то удобрява отварянето на нови длъжности и опрѣдѣля заплатата на служащитѣ, които ще ги занематъ.

52. То рѣшава въпроситѣ за уголѣмение Банковия капиталъ и прѣдлага измѣнение въ правилника на Банката. Уголѣмението на ка-

обѣдътъ, даденъ отъ русския посланникъ Лобановъ, на който присѫтствували графъ Калноки, Нигра, Италиански посланникъ и Цьогени, Австрийския въ Берлинъ посланникъ, Виждало се било въ това едно потвърждение прѣговоритѣ, които се билии водили за едно съглашение между Россия и тройния съюзъ по въсточния въпросъ.

— Пишѫтъ отъ Цариградъ: Въ императорския дворецъ има голѣмо вълнение за едно печално происшествие, случивше се въ харема. Три одалиски, отъ най красивитѣ, наскоро пристигнѫли отъ Египетъ, — пратени подаръкъ на Султана отъ Хедива, — бил намѣрени умрѣли въ лѣглата си. Докторитѣ констатирали, че тритѣ нещастници били отровени. Види се, станѫли жертва на ревностьта на другаркитѣ си. Двама евнуси подозрѣни, че дали отровата, били арестувани.

Отъ Балканската Агенция

— Въ Каиро законодателното тѣло настоява да отказва бюджета за 1893, защото му е билъ прѣдставенъ па удобрение много кѫсно и нѣмало врѣме да се разисква. (Б. Р. Види се, че онѣзи диваци египтяни нѣматъ никакво понятие отъ парламентаренъ животъ, и тълкуватъ много лошо правата си; но освѣнь това трѣбва да се лишаватъ съвсѣмъ отъ патриотизмъ за да не удобряватъ единъ бюджетъ, макаръ и кѫсно прѣдставенъ. Ний бихме ги посъвѣтвали да вземѫтъ примѣръ отъ българската камара, гдѣто напротивъ приетъ е обичая да се гласува бюджетътъ именно когато вече не остава врѣме за разискванье. А че защо ли пъкъ ще трѣбватъ разисквания, щомъ правителствата сѫ всички патриотически и щомъ тѣ несъмнѣнно всичко вършѫтъ за доброто на народа?)

— Кристофль, управитель на Credit foncier, обявилъ че е готовъ да се опита да избави Панамския Каналъ, ако правителството би му дало нуждната власть.

— Сенатори и депутати въ Франция се оказватъ замѣсени въ подкупитѣ по Панама и сѫ вече арестувани.

— Въ Италианската камара е билъ внесенъ отъ правителството законътъ, споредъ, който граждански бракъ трѣбва да прѣдшествува религиозний.

— *Римъ.* Новината Daily Chronicle, че ужъ Бринъ билъ сондиранъ отъ България за припознаваньето на княза Фердинанда и че билъ отговорилъ че Италия желае една европейска конференция да рѣши окончателно българскитѣ работи, е измислица.

— За силни нападения и клевети, отправени отъ депутатитѣ Деруледъ и Мильвоа въ камарата къмъ Клеманео, има обявено дуелъ по между имъ.

Знаменитий Херцъ, който види се е игралъ важна роль въ скандалознитѣ подкупи, ще се изложи на дисциплинарния съвѣтъ на Лежионъ д'Оньоръ, за да му се отнеме декорацията отъ този Лежионъ, която притѣжава.

— „Times“ извѣстява, че свадбата окончателное рѣшено да стане на 10 Януарий въ Сигмарингенъ.

— Пещенскитѣ вѣстници възнасятъ въ небеса Барона Хирша, който билъ подарилъ шесть милиона и половина, като основенъ капиталъ за благодѣтелни цѣли, и неговитѣ годишни приходи да бѫдѫтъ раздавани на бѣднитѣ въ Будапеща безъ разлика на вѣра (знае се, че Хиршъ е евреинъ) Правитесството и градския Съвѣтъ пратили благодарителни адресси на благодѣтелния Баронъ,

— Съобщаватъ отъ Бѣлградъ на „*Политическата Корреспонденция*“

„Понеже меморандумътъ, въ който радикалитѣ искахѫ вмѣшателството на русското правителството въ полза на нашата партия, на който меморандумъ тѣ постоянствувахѫ да отказватъ сѫществуваньето, се намира сега въ сръбското Правителство Едно много живо вълнение се е появило въ страната противъ тѣхъ. Обвиняватъ ги, че оставятъ на произволътъ на Россия независимостьта на Сърбия и суверенитета на монархията, и избирателнитѣ комитети на либералната партия, во главѣ съ Тюмокския, искали щото авторитѣ и подписавшитѣ на меморандума да бѫдѫтъ обвинени въ държавно прѣдателство. Не се знаѭтъ още намѣренията на сръбското правителство по тѫзи работа“.

— Русский подполковникъ Давидовъ се билъ намѣрилъ убитъ дома си въ Полтава· Тѣлото му било ужасно обезобразено отъ удари съ брадва. Прѣстѫплението се отдава на нихилиститѣ.

— Берлинъ. Нѣкои банки, между които и Народната Германска Банка, прѣдложихѫ на комисарството на Германската борса да позволи официалната котировка на българския желѣзнопѫтенъ ипотекаренъ заемъ 6%. Polititche Nechrichtci прибавятъ, че е за очакванье че това прѣдложение ще бѫде прието, понеже се касае не до текущитѣ нужди на онѫзи държава, но за полезотворни постройки за България, и защото отъ тѣхъ ще се ползува и германската индустрия, специално желѣзарската.

— Германското медицинско общество Пстора, по поводъ на 70 годишнината му, го избра свой почетенъ членъ.

— *Петерсбургъ* Увѣдоменитѣ крѫгове опровергаватъ пращаньето даже и самото сѫществуванье на нѣкоя си русска нота, отправена до Портата, съ която се било искало да се платѭтъ обезщетенията за загубитѣ на русскитѣ поданници въ войната. Въ международния конкурсъ за новия мостъ на Нева въ Петерсбургъ проектътъ на Дафеля получилъ първа награда, втората получили инджинеритѣ Лембхъ и Кноррь отъ Москва, а третята *българския инджинеринъ Момчиловъ.* (Б. Р. Съ голѣмо удоволствие поздравляваме този колосаленъ успѣхъ на г. Момчилова, и се радваме, че България притѣжава такъвъ талантливъ инджинеринъ, който съставлява за неѭ честь и гордость).

— *Виена.* „Fremdenblatt“ въ една статия казва, че слѣдъ гласуваньето отъ Събранието за въ полза на измѣнението на българската Конституция, отъ едно грамадно болшинство, безпокойствията които бихѫ могли да сѫ породѭтъ при първий поглѣдъ, се виждатъ неоправдани толкозъ повече че Стамболовъ бѣше твърдѣ щастливъ, въ отблъсваньето доводитѣ на опозицията, и че има се мѣсто да вѣрва, че измѣнението на конституцията ще стане за *доброто* на народа, безъ да смути вѫтрѣшния миръ. Neue Freie Presse хвали специално яснитѣ декларации на Стамболова върху отношенията на Турция които сѫ съобразни съ духътъ на Берлинския трактатъ и съ желанията на силитѣ приятелки на България.

„НАРОДЕНЪ СБОРЪ“.

Пощата ни бѣше изненадала минѫлата седмица съ едно печатано „**Възвание**“, издадено отъ нѣколцина души изъ *Шуменъ*, съ което се свикватъ гражданитѣ на единъ „народенъ сборъ“ въ недѣля, на 6-й того, слѣдъ черковния отпускъ, въ ~~помѣщението на читалището~~ „*Св. Архангелъ Михаилъ*“, за обмислюванье по измѣненията на Конституцията — дневнийтъ сериозенъ политически въпросъ въ страната. Това необикновенно, но приятно, явление въ нашия животъ ни почти очуди, защото отдавна, още слѣдъ 9-й Августъ 1886 година, не сме чували за митинги, свиквани по собственната инициатива на независимитѣ ни граждани, и за туй то погълнѫ всичкото ни внимание и любопитство. Послѣденъ митингъ политически, ний сме запомнили по прѣдложенията на извънредния царски пратенникъ Генералъ Каулбарса, и явяваше се за насъ необяснимо, да ли митингитѣ или „народнитѣ сборове“ се вече допускатъ у насъ: ако това е истина тъй, намъ ще лѣжи длъжность да излѣемъ съ една най-искренна благодарность къмъ правителството за туй, като български граждани.

По тѫзи причина, ний се умълчахме, до като разберемъ положително, що за сборъ е този и какво ще стори. Получихме още въ първитѣ дни на тѫзи седмица писмо по станѫлото на 6-й Декемврий, но то не бѣше и не трѣбваше да бѫде за насъ достатъчно. Чакахме и писмо отъ нашия постояненъ дописникъ, за да разузнаемъ по̀ основателно всичкото впечатление, което този сборъ е произвелъ въ мѣстото си, както и за поведението на властьта.

Получихме, най сетнѣ, тия свѣдѣния и отъ специалния си дописникъ за туй явление и онова, на което се зарадвахме е, че *властьта дѣйствително не е попрѣчила на този сборъ.* Вѣрваме даже, че г. окр. управитель е викалъ подписавшитѣ „*Възванието*“, споредъ по̀-напрѣшньото писмо на присѫтствующь въ сбора, и ги распиталъ да ли сѫ подписвали това „*Възвание*“ и че по тѫзи причина много хорица сѫ брали на пусто страхъ, та не се явили на „сбора“; но това не поддържа напълно едно заключение, че властьта е прѣчела или че властьта запрѣщава още и сега митингитѣ: прѣдъ насъ стои единъ извършенъ фактъ, единъ вече състоялъ сборъ, съ рѣчитѣ му и резолюцията му, ако и отъ малцина (20—25 души). Че се страхували хората — това е нѣщо никакъ не чудно, нито пъкъ страната иска и очаква нѣщо добро отъ страхливци; но, споредъ специалната ни корреспонденция, „сборътъ“ е билъ малъкъ, защото „Възванието“ е било подписано и отъ една личность, която е била осѫдена отъ Шуменскитѣ граждани за своето минѫло и поведение, та повечето добросъвѣстни хора сѫ избѣгвали да влѣзватъ въ общество съ него за разискванье на политически въпроси отъ таквозъ естество.

За насъ става ясно, слѣдователно, че *властьта е била корректна въ случая.* То значи, че българскитѣ граждани вече иматъ свободата на събрания и по политически въпроси. Остава ни още да се убѣдимъ въ туй положително съ подобни събрания и въ други градове.

Шуменскийтъ „сборъ“, споредъ писмото на достовѣрно присѫтствующе лице, е билъ съ такава резолюция:

„Днесь, 6-й Декемврий 1892 год, гражданитѣ отъ Шуменския Окрѫгъ, вѣрни на отправеното къмъ тѣхъ отъ нѣколко свои съграждани „Възвание“ да се явѭтъ на народенъ сборъ въ зданието на градското читалище „Св. Арх Михаилъ“, за да обсѫждѭтъ какво поведение имъ налагатъ гражданскитѣ длъжности да държѫтъ спрямо прѣдстоящето правителственно прѣдложение въ Народното Събрание за измѣнение на Конституцията, слѣдъ като изслушахѫ рѣчитѣ на г-да говорителитѣ и станѫлитѣ по въпроса разисквания, дойдохѫ до слѣдующето заключение:

Тъй като отечеството ни отъ позорното дѣло, извършено на 9 Августъ 1886 година се намира въ ненормално положение и патриотическото ни правителство, и ако не формално, обаче фактически е спрѣло дѣйствието на Основния ни законъ, а чрѣзъ това естественно бѣхѫ накърнени много отъ сѫществувалитѣ народни правдини, както напр. свободата на гласоподаваньето, на събранията, на мнѣнията,— сегашното врѣме е най неблагоприятно изобщо за каквито и да било измѣнения на конституцията, независимо отъ това, гдѣто много отъ прѣдлаганитѣ измѣнения безъ друго могѫтъ да иматъ твърдѣ зли сѣтнини за бѫдѫщето на Държавата ни

Затова събранитѣ на народенъ сборъ граждани единодушно осѫждатъ всѣкакво посѣганье, насочено противъ Търновската Конституция и рѣшаватъ:

Да се съобщи телеграфически тая тѣхна воля:

1) На г-на прѣдсѣдателя на Народното Събрание и на всички народни прѣдставители отъ Шуменския Окрѫгъ за рѫководство въ по нататъшнитѣ имъ дѣйствия;

2). На Негово Блаженство, Българския Екзархъ, като Глава на Църквата, на прѣдсѣдателя на Святия Синодъ и на мѣстния митрополитъ;

Съ испълнението на тия рѣшения се натоварѭтъ подписавшитѣ възванието.“

(*Слѣдватъ подписитѣ*).

ПИСМА.

Г-ну Козарову, книжарь—Свищовъ. Пишите, че абонирате другиго и че сте получили абонамента. Но отъ една година насамъ *никому* безъ прѣдплата не сме пращали и не пращаме.

Г-ну Д С.—Шуменъ. Писмото Ви не важи, защото не пишите за себе си.

✝

НЕКРОЛОГЪ

Съ съкрушено сърдце и горесть въ душата извѣстяваме, че на 25 Ноемврий 1892 г., слѣдъ 40 дневно болѣдуванье, се прѣсели въ вѣчностьта наший любимъ сѫпрѫгъ, баща, свекъръ и тесть

Петръ Х. Николовъ,

който остави всички ни въ голѣма скърбь. Покойний е получилъ образованието си въ родний си градъ Котелъ и, заедно съ шуря си Гаврилъ Кръстевичъ, въ Карлово, при приснопамѣт. знаменитъ славяно-елински учитель Даскалъ Райчо Поповичъ. Погребението на покойния се извърши въ Котель у Съборната църква при стечение на твърдѣ голѣмо множество. Всички плакахѫ за покойний 76 годишенъ старецъ, защото той бѣше всеуважаемъ, като непрѣкѫснѫто по-вече отъ половинъ вѣкъ е билъ почетенъ църковенъ пѣвецъ и най-драговолно е давалъ съвѣти и първа помощь до пристигание лѣкарь не само на Котленци, но и на жителитѣ отъ околнитѣ села Тича, Жеравна, Медвенъ, Градецъ и пр., особенно прѣди освобождението, сѫщеврѣменно отпущайки на бѣдни и лѣкове безплатно. Покойний още отъ младини е билъ силно наклоненъ къмъ медицината, като изучваше и до послѣдне врѣме на грѫцки и български съ най-голѣма ревность всѣко достѫпно нему рѫководство по игиената и медицината (на Анастаса Гранитский и др.), поради което той винаги прѣнасяше полви съ прѣдписванитѣ домашни лѣкарства, и отъ това голѣмата обичь къмъ него на всичкото население въ Котленската околия.

Вѣчна му паметь!

Сѫпрѫга: Теодора, родена Кръстевичъ, *Синове*: Х. Никола, Матей, Петрови, Подполковникъ Василь П. Дѣловъ, Никола и Кръстю Мирски. *Дъщери*: Ганка, Фамка, Пенка и Донка, *Зетове*: Петръ Ц. Иовковъ, Цонко Х. Вълчовъ, Х. Тодоръ Станчовъ и Атанасъ Ст. Бѣлопаховъ. *Снахи*: Нена Х. Николова, Пенка Матѣева, Кѫна Петрова, Радка Н. Мирски, и Стефания Кр. Мирски. Отъ страна и на 37 внуци, една прѣвнука и отъ всички други роднини.

1—417—1

питала и измѣнението на правилника се поднасятъ на утвърждение на правителството.

53. Рѣшенията на общото събрание ставатъ по вишегласие; въ случай на равногласие прѣдложенията падатъ.

54. За разискванията на общото събрание на акционеритѣ се държѫтъ протоколи, които се прочитатъ на събранието и се подписватъ отъ бюрото. Тия протоколи се печататъ на брошури и се раздаватъ на акционеритѣ и на всѣки, който поиска.

Заедно съ тия протоколи се обнародватъ и отчета на Директора по дѣлата на Банката прѣзъ истеклата година, както и отчета на коммиссията, която е била натоварена да разглѣда и провѣри прѣдставенитѣ отъ Управителния Съвѣтъ смѣтки.

Най послѣ се печата въ сѫщата брошура и рѣшението на общото събрание по дѣятелностьта на служащитѣ въ Банката прѣзъ сѫщата година

Растурянье̌то на Земледѣлческата Банка.

55 Земледѣлческата Банка може да се растури въ случай че тя загуби повече отъ половината на своя капиталъ и ако общото събрание на акционеритѣ се откаже да рѣши подпълненьето на загубитѣ.

Тя може да се растури и слѣдъ истичаньето на нейния 50 годишенъ срокъ въ случай че акционеритѣ или правителството откаже да постанови продължението на тоя срокъ.

56. Въ случай, че се рѣши растурянието на казанната Банка, общото събрание избира една коммиссия, която да ликвидира имотитѣ на Банката и да прѣдаде на всѣкиго частьта, която му се пада отъ имота на Банката слѣдъ като исплати нейнитѣ задължения.

Окрѫжнитѣ Управления получаватъ суммитѣ, които се падатъ на Земледѣлческитѣ Касси и Народното Събрание рѣшава тѣхното по-нататъшно употрѣбление.

57. Както всичкитѣ други финансови учреждения въ страната, и Земледѣлческата Касса е подчинена на правителственния надзоръ, който се упражнява чрѣзъ органитѣ на Финансовото Министерство.

Врѣменни мѣрки.

58. Щомъ тоя законъ се приеме отъ Народното Събрание и утвърди отъ Господаря, правителството назначава една коммисия отъ компетентни лица за да изработи правилника на Земледѣлческата Банка и да го поднесе на Финансовия Министръ на утвърждение. Слѣдъ това утвърждение правителството назначава Директора и администраторитѣ, които започватъ да измѣняватъ управлението на сегашнитѣ Земледѣлчески Касси споредъ новия правилникъ и да турѭтъ въ дѣйствие тоя законъ. Въ сѫщото врѣме Управителния Съвѣтъ зема мѣрки за да се отвори явната подписка за новия капиталъ на Земледѣлческата Банка.

59. Щомъ се подпише и внесе първата вноска, съгласно чл. 5-й, Управителния Съвѣтъ свиква акционеритѣ и прѣдставителитѣ на Земледѣлческитѣ Касси на общо събрание, за да упражнѭтъ правата и испълнѭтъ задълженията, които имъ се даватъ отъ тоя законъ.

При затварянието сессията си общото събрание обявява Земледѣлческата Банка за съставена.

Привременѣнъ щатъ на Земледѣлческата Банка.

Директоръ	10.000	лева
Поддиректоръ	7.200	„
Администраторъ	6.000	„
Секретарь	4.800	„
Книговодитель	3 600	„
Помощникъ на книговодителя	2 400	„
„ „ кассиера	2.400	„
Архиварь	2.400	„
Разсиленъ	960	„
Дневни за член. на Врѣмен. Съвѣтъ	10.	„

Клоноветѣ.

Първостепенни.

Кассиеръ-управитель	3 600	лева
Секретарь-книговодитель	2.400	„
Разсиленъ	720	„

Второстепенни.

Кассиеръ-управитель	3.000	лева
Секретарь-книговодитель	2.160	„
Разсиленъ	720	„

Третьостепенни.

Кассиеръ-управитель	2.400	лева
Секретарь-книговодитель	1.800	„
Разсиленъ	720	„

Корреспонденти 10 на сто отъ чистата печалба.

(Край.)

* * *

Книжнина

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Полуцени сж въ редакцията ни слѣдующитѣ нови книги и списания:

1) **„Юридическо Списание“**, год. IV, кн. XI. Издаватъ *П. Ив. Данчовъ, Геор Згуревъ* и *А. Каблешковъ*—София. Годиш. абонаментъ 10 л

2) **„Нова Свѣтлина“** или *тълкувание на тайнитѣ явления въ природата.* Год. II. Кн. VIII. Редакторъ-издатель *Д-ръ Мирковичъ*—Бургазъ. Годиш. абонаментъ 4 лева.

3) **„Патилата на малката Бѣлка“.** Издава редакцията на дѣтского илюстров. списание „Звѣздица“, като подаръкъ за год. I.

Отличителното внимание, което г-нъ Бѣловѣждовъ посвещава на прѣкрасното си списание *„Звѣздица“*, привлича висока степень уважение къмъ него. „Дребуснцитѣ сжсъ вършенство“—е рѣкълъ единъ философъ и, види се, г-нъ Бѣловѣждовъ слуша това изрѣчение, защото нищо не липсува на списанието, като оставимъ и отборния въ него материалъ. И подаръкътъ на списанието напълно заслужва да краси ржчичкитѣ на доброто дѣте.

Българскитѣ бащи не трѣбва да лишаватъ дѣцата си отъ това списание.

4) **„Звѣздица“**, мѣсечно илюстров. списание за дѣца. Год. I Кн. X. Редакторъ *Л Бѣловѣждовъ*—София. Годиш. абонаментъ 2 лева.

5) **„Свѣтлина“**, мѣсечно илюстров. списание за наука, искуство и индустрия. Год. II, кн. XII. Редакторъ издатель *Юрданъ Михаиловъ*—София. Годиш. абонаментъ 15 лева.

6) **„Мисъль“**, мѣсечно списание за наука, литература и критика. Год. II, кн. IV и V. Редакторъ *Д-ръ К. Кръстевъ*—София. Годиш абонаментъ 10 лева.

7) **„Сждебна Библиотека“**, мѣсечно списание за законодателство, правосждие и администрация. Год. V. Кн. X и XI. Редакторъ и издатель *И. Н. Минтовъ*—Ямболъ. Годаш. абонаментъ 6 лева.

Смѣсь

Слѣдствията на Панамската афера.

Единъ отъ най-голѣмитѣ притѣжатели на акцинтѣ на нещастния каналъ, който погълнж единъ милярдъ и четиристотинъ милиона франка, и който ще удави толкова репутации, баронътъ Сартеръ билъ принуденъ да продаде *Дракенбургъ*, единъ великолѣпенъ замкъ на брѣговетѣ на Роданъ.

Сартеръ билъ платилъ за него почти 6 милиона франка, и трѣбвало да го продаде едвамъ за единъ и половина милионъ.

Казватъ, че щастливата смъртна, която се въсползувала отъ това разорение, била не друга, а императрицата вдовица Фридрихъ III.

Прѣлеститѣ на германския милитаризмъ.

Поручикътъ де Салишъ, който минжлий мѣсецъ Мартъ убилъ съ пищовъ единъ младежъ търговецъ, находящъ се беззащитенъ на площьта въ Кабленцъ, бѣше осжденъ само на една година крѣпостенъ затворъ. Но прѣди два мѣсеца императорътъ Вилхелмъ го помилвалъ. Този поручикъ недоволенъ че, е платилъ само съ шесть мѣсеца почивка въ една крѣпость живота на единъ человѣкъ, който бѣше подържка на цѣла фамилия, щомъ билъ освободенъ, побързалъ да даде подъ сждъ майката на своята жъртва за нападения и оскърбления. Бѣдната жена, доведена до мизерия чрѣзъ убийството на сина й, била написала на офицерина едно писмо, въ което го упрѣкавала въ изражения малко нѣщо остри, за неговото жестоко убийство. И понеже въ онжзи обширна казарма, която се казва Германия, господствува и е всемогжща сабята, бѣдната майка била осждена на 30 марки глоба.

На магаретата цѣната се подига.

Едно магаренце, което прѣди нѣколко недѣли би струвало едвамъ двайсетъ франка, продава се сега на пазаря на Испингтонъ, до Лондонъ, на цѣна три пжти по-голѣма.

Англичанитѣ отъ всичкитѣ съсловия, принудени да намалжтъ екипажитѣ си, по причина на постоянно растящата цѣна на коньетѣ, почватъ да оцѣняватъ услугитѣ на едно животно питанието на която никого не разорява. Разбира се, че магаретата за луксъ не влизатъ подъ тжзи цѣна, незначителна по сравнение съ цѣната на коньетѣ.

Единъ чифтъ *„фантастични магарета“* за кола, били платени съ 3500 лева отъ Лордъ Сanисбури, който днеска, паднжлъ отъ властъ, се посвѣщава съ голѣмъ ищахъ за подобрението на магарешката раса, и отглѣдва съ голѣма грижливость и страсть най-добритѣ магарета на Англия.

Типографически чудеса.

Въ Глазговъ издателятъ Давидъ Бричь напечаталъ една книга подъ название Bryce's Thumb English Dictionary, на която само една страница съдържа 15,000 думи, а самата страница е 28 милиметра висока и 25 м. м. широка.

УМНИ МИСЛИ И ИЗРѢЧЕНИЯ.

По добрѣ да оневинишь десеть виновни отъ колкото да осждишь единъ невиненъ.

Когато Пилатъ и Иродъ ставатъ приятели, Истинната трепери.

Съ лъжата человѣкъ върви напрѣдъ, но мжчно се връща назадъ.

ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЖД

ОБЯВЛЕНИЕ

No 2613

Подписанний Иванъ Данчевъ Сждебенъ Приставъ при Варненский Окржж. Сждъ, на първий Градский участъкъ, на основание чл. 1004—1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се, че отъ послѣдното трикратно публикувание настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“, продажбата ще почне слѣдъ двѣ недѣли ще се продължава тридесеть единъ день, и въ десеть дневенъ срокъ съ право наддаване 5%, ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлѣжающе на наслѣдницитѣ на покойний Велизари Драковъ, кжщата въ гр. Варна II участъкъ подъ No 130 между съсѣди: Стоянъ Кара Пеневи наслѣдници, Атанасъ Драковъ и пжть, първоначална цѣна 400 лева. Тжзи кжща ще се продаде съгласно испълнителний листъ № 2764 издаденъ отъ I Варненский Градский Мировий Сждия, като неудобна за живѣение чл. 67 и 151 отъ настойническия законъ. Желающитѣ да наддаватъ могжтъ да прѣглѣждатъ всѣки присжтственъ день и часъ книжата по продажбата въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 26 Ноемврий 1892 г.

Сждебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ.**

3—403—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3489

Подписанний П. Костовъ П. Сждеб. Приставъ при Варнен. Окржженъ Сждъ, на I-й Добричский участъкъ съгласно чл. чл. 863—1027 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ че слѣдъ двѣ недѣли отъ деня на трикратното публикувание настоящето въ Вѣстникъ „Черно-Море“ и до 31 день въ канцелярията си въ гр. Добричь, ще продавамъ слѣдующий недвижимь имотъ, находящъ се въ синора Гѣокче-дюлюкъ принадлѣжащъ на Али Ефенди отъ сжщото село, именно: 1) Единъ дъсченъ хамбаръ; отъ три отдѣления, покривъ съ керемиди; 2) по описа на П. Сждеб. Приставъ на II-й Добричский участъкъ: 1) Нива „Кара-киревъ“ 3 хект. съсѣди: Нидялко Добревъ, Стою-Стойневъ, чиракъ Злати, Халилъ Кателиевъ и Георги Тетревъ, оцѣнена за 240 л.; 2) Нива „Кжса тарла“ 2 хект. съсѣди: чаиръ, Мутакипъ и Османъ Х. Арепановъ, оцѣнена за 80 лев.; 3) Нива „Кавжлджиларский пжть“ 2 хектара съсѣди: Мехмедъ Хасановъ, Х. Ибриамъ Исмаиловъ, Стою Станковъ и пжть, оцѣнена за 80 лева.

Тѣзи имоти сж на длъжника и се продаватъ за исплащание дългътъ му по испълнителнитѣ листове подъ No. No. 9241 и 1462 на I-й Добричский и II й мирови сждии, къмъ Христо Мирчевъ отъ сжщото село.

Желающитѣ да купятъ могжтъ да дохождатъ и наддаватъ надъ оцѣнката.

гр. Добричь, 19-й Ноемврий 1892 г.

I-й Сждеб. Приставъ: **П. Костовъ**

(3—406—3)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3384

Подписанний П. Костовъ II. Сждеб. Приставъ при Варнен. Окржженъ Сждъ на II-й Добричский участъкъ съгласно чл. чл. 1004—1038 отъ Граждан. Сждопроизводство, обявява че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно публикувание настоящето въ Вѣстникъ „Черно-Море“ ще почне и 31 день ще продължи публичната продажба въ канцелярията ми въ гр. Добричь, на слѣдующитѣ недвижими имоти, прѣнадлѣжащи на покойний Илия Райчевъ отъ с. Фжндъклий находящи се въ синора на сжщото село, именно: Нива „Екидженский пжть“ 2 хектара 7 декара и 5 Ара съсѣди: Хасанъ Бекировъ, пжть и отъ двѣтѣ страни гора, оцѣнена аа 200 лева, Нива „Кору Янж“ 2 хектара, 2 декара, и 1 Ара, съсѣди: Х. Алекси Х. Петровъ, Татаръ Исмаилъ, Османъ Кафалия, и гора, оцѣнена за 200 лева.

Тѣзи имоти ся продаватъ за исплащание дългътъ му по испълнител. листове No. No. 235 и 236 на сумма 65 лева лихви и разноски 1090 гроша и други разноски.

Желающитѣ да ги купятъ всѣкий работенъ день и часъ могжтъ да дохаждатъ и наддаватъ надъ оценкитѣ.

гр. Добричь 16 Ноемврий 1892 г.

I-й II. Сждеб. Приставъ: **П. Костовъ**

(3—408—3)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5414

Подписанний Ж. Ивановъ Пом. Сждебенъ Приставъ при Варненский Окржженъ Сждъ па III Провад. Участъкъ на основание чл. чл. 1004, 1008 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародванье, настоящето ми въ в. „Черно Море“, ще почне продажбата и ще трае 31 день съ право наддавание 5% въ растояние на 10 дни въ гр. Провадия на слѣдующитѣ недвижими имущества, на Хасанъ Мурадъ Хюсеиновъ отъ Бълдъркьой именно: Една кжща въ с. Бълдъкьой, направата отъ прѫти и измазана съ каль, отъ една стая, съ дворъ отъ три декари, при съсѣдитѣ: Исмаилъ Х. Ахмедовъ, Исмаилъ Кжшлалж и пжть, оцѣнена за 200 лева съгласно емлячнитѣ книги.

Това имущество ще се продава за удовлетворение искътъ на Милко Георгиевъ отъ Балдъркьой по испълнителний листъ № 246 отъ 31 Януарий 1892 год. на I Провад. Мировий Сждъ състоящъ се отъ 96 лева и 50 ст. и разноски 16 л. и 50 ст. и тѣзи които ще послѣдватъ по испълнението.

Наддаваньето ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могжтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Провадия, 4-й Декемвр. 1892 г.

П. Сжд. Приставъ: **Ж. Ивановъ.**

(3—416—2)

ИЛЛЮСТРОВАННОТО УЧЕНИЧЕСКО СПИСАНИЕ

„ИЗВОРЪ“

почва **второгодишнината** си отъ Януарий 1893 год. и приканва всички бащи и майки, които се грижжтъ за въспитанието и развитието на чедата си, да побързатъ и ги запишжтъ абонати. Списанието излиза редовно въ срѣдата на всѣки мѣсецъ въ 3 печатни коли на голѣма осмина съ 3-4 картини. Годишната му цѣна е **само 5 лева и само въ прѣдплата.** Съдържа: 1) расkази, повѣсти, народни приказки и басни; 2) Биографии на забѣлѣжителни хора; а) История, география и етнография, 4) Новини изъ науката и живота и 5) Научно-забавителенъ отдѣлъ. **Прѣдплата**, заедно съ точния адресъ на абонирания, се испращатъ до: **Т. Ц. Трифоновъ**, учитель въ Обр. Чифликъ край **гр. Руссе.**

По сжщия начинъ могжтъ да се набавжтъ и цѣли течения отъ **първата годишнина** на списанието.

Редактори:
Ив. Ивановъ и Т. Ц. Трифоновъ.
Издава:
Печатница Пер. Иос. Алкалай, въ Руссе.

3—417—2

Отдава се подъ наемъ и продава се

домътъ, който принадлѣжеше на г. И. Карловски, състоящъ долния етажъ отъ 3 стаи една готварница, една перачница и отъ едно помѣщение съ магазия, което може да служи за кантори (бюро), горния етажъ отъ 6 стаи. Намира се въ Варна, улица Бѣла No. 106 на най хубаво мѣстоположение на брѣгътъ на морето.

За свѣдения да се отнасятъ до г. Нисимъ Б. Барухъ, агентъ на „Национала“ въ Варна, до г. г. Паничарски и Ранковъ, адвокати въ Варна, до главното прѣдставителство на „Национала“ въ София и до главната дирекция на обеспечителното дружество „Национала“ въ Букурещъ.

(16—322—15)

ОБЯВЛЕНИЕ

Долуподписанний художникъ, свършивши Флоретинската аккадемия и служилъ седемъ години като първостепененъ учитель по рисованието въ държавнитѣ гимназии на България, приема да прави отъ фотография увеличени до естественна голѣмина портрети съ креда. Цѣната на тѣзи портрети е както слѣдва: портретъ естественна величина, само глава съ малка часть отъ раменато и бюста, **двадесятъ и петь** лева, а цѣлъ бюстъ, особенно офицерски съ ордени, еполети и прч., **тридесетъ и петь** лева.

Поржчкитѣ трѣбва да бждятъ придружени отъ добри ясни фотографии, по възможность кабинетни, и ще се испълняватъ, само ако сж прѣдплатени.

Живописецъ: **Антонъ Митовъ.**
ВАРНА.

КНИЖАРНИЦАТА
на
Г. И. ЦЕНКОВЪ & С-ie
въ Казанлъкъ

приема подписки за България на русския иллюстриранъ журналъ

„НИВА“

за настжпающата 1893 г., съ 12 тома мѣсечни сборници, съдържащи разни отборъ счинения на най знаменити писатели, съ единъ албумъ, съдържащъ 10 изящни маслени картини, съ 12 парижски моди и 12 чертежа за разни шевове и кроежи,

Цѣна 10 рубли.
(26 лева златни).

☛ Желающитѣ да получаватъ журнала отъ 1-й Януарий могжтъ да побързатъ съ подпискитѣ си най-късно до 15 Декемврий т. г.

Доставятъ се и цѣли изящно подвързани (и неподвързани) течения отъ минжлитѣ години, заедно съ всички принадлѣжащи тѣмъ премии.

☛ **Отдѣлно само картини и албом:**
Албоми, по 6 и 8 лева,
Албоми, (отъ 1891 и 92 г) по 10 л.

☛ Освѣнъ всички русски, при горѣпоменжтата книжарница се приематъ подписки за България и на всички западноевропейски журнали, списания, вѣстници, газети и прч.

5—393—3

НОВИ КНИГИ

Едва сега излѣзохж отъ печатъ и могжтъ да се добиватъ у всички книжарници слѣдующитѣ:

Христоматия, I томъ, отъ С. Костовъ и Д. Мишевъ. Второ издание. Стр. 520 на гол. 8-ни л. 5.

Священна История II ч. за Новий Завѣтъ. за II классъ въ мжжскитѣ и дѣвически училища, съставилъ Ил. Р. Блъсковъ. Стр. 136 на гол. 8-ни съ по-хубави картини извжтрѣ и 2 карти за Палестина въ края . . . л. 1.50.

Забѣлѣжка. Отъ Алгебрата на Ив. Гюзелевъ сж отпечатани 20 коли, а отъ Зоологията, прѣводъ Явашовъ—11 коли,

Пловдивъ, 12-й Ноемвр. 1892.

отъ книжарницата на
ХР. Г. ДАНОВЪ.

3—395—2

Печатница на Христо Н. Войниковъ — Варна.